

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Sžo/176/2015
Identifikačné číslo spisu:	1013201729
Dátum vydania rozhodnutia:	13.09.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Zemková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1013201729.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a zo sudkýň JUDr. Nory Halmovej a JUDr. Petry Príbelskej PhD. v právnej veci žalobcu: F. H., bytom M., zastúpený advokátom: JUDr. Milan Cívik, advokát, AK Tomášikova 4, Bratislava, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KM-OPS2-80/2013 zo dňa 26. júla 2013, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 5S 229/13-56 zo dňa 5. mája 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 5S 229/13-56 zo dňa 5. mája 2015 m e n í tak, že žalobu z a m i e t a .

Žalobcovi právo na náhradu trov n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1.

1.1 Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave podľa § 250j ods. 2 písm. d/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) napadnuté rozhodnutie žalovaného č.p.: KM-OPS2-80/2013 zo dňa 26.07.2013 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

1.2 Krajský súd z pripojeného administratívneho spisu žalovaného zistil, že v pôvodnom konaní bol vydaný personálny rozkaz riaditeľa Krajského riaditeľstva PZ v Banskej Bystrici č. 45 zo dňa 11.03.2013, ktorým bol žalobca prepustený podľa § 192 ods. 1 písm. d/ zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru (ďalej len „zákon č. 73/1998 Z.z.“ aj „zákon“) zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru (ďalej len „PZ SR“).

1.3 Podkladom bolo služobné hodnotenie žalobcu pod č.p.: ORPZ-BR-OPP3-501-002/2013 zo dňa 07.03.2013, v ktorom bol ohodnotený ako nespôsobilý vykonávať akúkoľvek funkciu v štátnej službe. Toto prvostupňové rozhodnutie bolo následne ale rozhodnutím žalovaného zo dňa 03.05.2013 č.p.: SLV-PS-PK-53/2013 podľa § 243 ods. 5 zákona č. 73/1998 Z.z. zrušené a vec bola vrátená oprávnenému

orgánu, ktorý ho vydal, na nové prerokovanie a rozhodnutie. Dôvodom zrušenia tohto rozhodnutia bola skutočnosť, že rozhodnutie nemohlo byť vydané pred nadobudnutím právoplatnosti služobného hodnotenia, ktoré nadobudlo právoplatnosť až dňa 22.03.2013, pričom však prvostupňové rozhodnutie bolo vydané už dňa 11.03.2013.

1.4 Do funkcie príslušníka stálej štátnej služby, funkcie referent Obvodného oddelenia policajného zboru Brezno, Odboru poriadkovej polície Okresného riaditeľstva PZ v Brezne, Krajského riaditeľstva PZ zboru v Banskej Bystrici, bol žalobca opätovne ustanovený personálnym rozkazom č. 43 zo dňa 06.05.2013 podľa § 33 ods. 1 a § 196 ods. 2 citovaného zákona.

1.5 Krajský súd mal za preukázané z obsahovej zložky služobného hodnotenia, že dňa 06.03.2013 bol Okresnému riaditeľstvu PZ v Brezne doručený rozsudok Okresného súdu vo Zvolene č.k. 2T 72/2011-527 zo dňa 24.08.2011, právoplatný dňa 24.08.2011, ktorým bol žalobca odsúdený zo spáchania zločinu poisťovacieho podvodu v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 223 ods. 1 ods. 3 písm. a/ Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere dvoch rokov, pričom bol výkon trestu odňatia slobody podmienenečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov. Ako aj skutočnosť, že žalobca konal aj v rozpore s ustanovením § 48 ods. 3 písm. p/ zákona č. 73/1998 Z.z. tým, že nepredložil bezodkladne nadriadenému rozhodnutie zakladajúce stratu bezúhonnosti napriek tomu, že toto ustanovenie takúto povinnosť policajtovi ukladá. Potom žalobcu nemožno považovať za bezúhonného v zmysle ustanovenia § 14 ods. 2 a tento podľa ust. § 14 ods. 1 písm. b/ nespĺňa ani podmienku spoľahlivosti, pretože podľa ods. 3 písm. c/ § 14 zákona sa za spoľahlivého nepovažuje občan, ktorý podľa iných skutočností nedáva záruku riadneho výkonu štátnej služby. Záverom služobný úrad konštatoval, že žalobca prestal spĺňať podmienku spoľahlivosti v zmysle citovaného zákona a potom podľa § 27 ods. 4 písm. e/ zákona, je nespôsobilý vykonávať akúkoľvek funkciu v štátnej službe, stratil podmienku bezúhonnosti a spoľahlivosti s odkazom na ustanovenie § 14 ods. 5 zákona, ktorú podmienku musí policajt spĺňať po celý čas trvania služobného pomeru. Z uvedeného dôvodu bolo navrhnuté, aby bol žalobca podľa § 192 ods. 1 písm. d/ zákona prepustený zo služobného pomeru príslušníka PZ.

1.6 Následne bol dňa 07.03.2013 vypracovaný návrh na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru v štátnej službe s tým, že predmetný návrh mu bol doručený na vyjadrenie a dňa 11.03.2013 bol potom vydaný personálny rozkaz riaditeľa KR PZ v Banskej Bystrici č. 45. Týmto bol žalobca prepustený podľa § 192 ods. 1 písm. d/ zákona zo služobného pomeru príslušníka PZ s odôvodnením, že na základe právoplatného služobného hodnotenia č.p. ORPZ-BR-OPP3-501-002/2013 schváleného dňa 07.03.2013 bol hodnotený ako nespôsobilý vykonávať akúkoľvek funkciu štátnej služby, s odvolaním sa na právoplatný rozsudok a právoplatné odsúdenie rozsudkom Okresného súdu vo Zvolene č. 2T 72/2011-527 zo dňa 24.08.2011. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 24.08.2011. Prvostupňové rozhodnutie bolo napadnuté žalobcom včas podaným odvolaním. V odvolaní žalobca vytýka zámennú dôvodu prepustenia zo služobného pomeru v zmysle § 192 ods. 1 písm. f/ zákona, ktorý by mal byť skutočným dôvodom prepustenia, avšak sa tak nestalo a podľa jeho názoru úmyselne. Má za to, že správny orgán tak urobil, pretože tento dôvod možno ako dôvod prepustenia policajta zo služobného pomeru použiť najneskôr do jedného roka odo dňa právoplatnosti odsudzujúceho rozsudku, čo však v tomto prípade správny orgán neurobil. Preto žalobca tvrdí, že došlo k subsumácii uvedeného dôvodu pod dôvod prepustenia na základe služobného hodnotenia, v ktorom ale záver o nemožnosti ďalšieho výkonu štátnej služby spočíva práve v citovanom trestnom rozsudku a aplikácii ustanovenia § 192 ods. 1 písm. d/ zákona č. 73/1998 Z.z., čo považuje za zjavné obchádzanie zákona. V skutočnosti služobné hodnotenie tu ani neobstojí, keďže žalobca bol na základe vyhlásenej amnestie prezidenta Slovenskej republiky zo dňa 02.01.2013 uznesením Okresného súdu vo Zvolene pod sp.zn. 2T 72/11 zo dňa 15.02.2013 amnestovaný a potom sa na neho hľadí ako keby nebol odsúdený už k dňu 02.01.2013, čo predchádzalo dňu vydania služobného hodnotenia. O tejto skutočnosti mal správny orgán mať vedomosť.

1.7 Napadnuté rozhodnutie žalobca považoval z časti aj za nepreskúmateľné, pretože správny orgán sa vôbec nezaoberal udelenou amnestiou, hoci táto skutočnosť mu musela byť všeobecne známa. Vzhľadom na skutočnosť, že služobné hodnotenie nevychádzalo ani z dostatočne a riadne zisteného skutkového a právneho stavu, potom ani správny orgán prvého stupňa nepostupoval pri vydaní

napadnutého rozhodnutia v súlade so zákonom.

1.8 Správny orgán sa nevysporiadal náležite so všetkými významnými skutočnosťami potrebnými pre rozhodnutie zodpovedajúce riadnemu a spoľahlivo zistenému skutkovému a právnomu stavu veci a rozhodnutie je v zmysle námietok nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, čo zakladá podľa žalobcu dôvod pre jeho nezákonnosť a je preto dôvodom na zrušenie. Preto aj navrhol, aby žalovaný prvostupňové rozhodnutie - personálny rozkaz riaditeľa KR PZ v Banskej Bystrici č. 45 zo dňa 11.03.2013 ako nezákonné zrušil.

1.9 Skutočnosť, že bol žalobca účastný amnestie prezidenta Slovenskej republiky zo dňa 02.01.2013 a podľa čl. 1 amnestie sa mu odpustil trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp.zn. 2T 72/11 zo dňa 24.08.2011, právoplatne dňa 24.08.2011, osvedčuje uznesenie Okresného súdu vo Zvolene sp.zn. 2T 72/11 zo dňa 15.02.2013 rovnako založené v administratívnom spise žalobcu.

1.10 O odvolaní žalobcu bolo žalovaným rozhodnuté dňa 26.07.2013 tak, že žalovaný odvolanie žalobcu podľa § 243 ods. 4 zákona zamietol a napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil. V rozhodnutí žalovaného sa zopakovala argumentácia dôvodmi ako vyplývajú z prvostupňového rozhodnutia s tým, že pokiaľ ide o v odvolaní uplatnenú námietku nepreskúmateľnosti s odvolaním sa na subsumáciu žalobcu pod amnestiu prezidenta Slovenskej republiky zo dňa 02.01.2013, s touto námietkou sa žalovaný vo svojom rozhodnutí vôbec nevysporiadal.

1.11 Krajský súd skonštatoval, že napadnuté rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a rozhodnutie žalovaného, ktorým bolo prvostupňové rozhodnutie potvrdené ako vecne správne a zákonné, nie je súladné s požiadavkami preskúmateľnosti. Podľa názoru krajského súdu bolo potrebné námietke žalobcu pokiaľ ide o nepreskúmateľnosť rozhodnutia čo do nedostatku dôvodov vo vzťahu k odvolaciemu dôvodu, a to námietkou subsumácie žalobcu pod amnestiu prezidenta Slovenskej republiky zo dňa 02.01.2013, vyhovieť.

1.12 Krajský súd sa nestotožnil s názorom žalovaného, ktorý dôvodil, že nebolo povinnosťou jeho ako odvolacieho orgánu, aby sa vysporiadal s každou okolnosťou alebo námietkou či návrhom účastníka konania, aj keď účastník konania tieto okolnosti či návrhy vníma ako relevantné. Domnieva sa, že v odôvodnení rozhodnutia nie je potrebné uvádzať odpovede na všetky nepodstatné a bezvýznamné okolnosti. Krajský súd tento predpoklad odmietol a tvrdí, že pokiaľ ide o námietku amnestie, tak ako na to poukázal vo svojej replike žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu (doručenej súdu dňa 17.03.2014), subsumácia žalobcu pod amnestiu prezidenta Slovenskej republiky zo dňa 02.01.2013 zverejnená v Zbierke zákona pod č. 1/2013 Z. z. bola závažnou právnou a skutkovou okolnosťou, ktorá mala mať vplyv z hľadiska účinkov amnestie na služobné hodnotenie žalobcu, ktoré bolo spravované dňa 06.03.2013, t.j. po vyhlásení amnestie. Z čl. I amnestie prezidenta Slovenskej republiky zo dňa 02.01.2013 vyplýva, že touto amnestiou boli odpustené tresty odňatia slobody právoplatne uložené pred dňom tohto rozhodnutia prezidenta, ktorých výkon je podmienené odložený s účinkom, že sa na páchatelia hľadí ako keby nebol odsúdený, čo je i prípad žalobcu.

1.13 Krajský súd mal za preukázané, že správny orgán tak prvého stupňa ako aj žalovaný, mal v rámci svojej služobnej dokumentácie, ako bola aj administratívnym spisom súdu osvedčená, dostatok podkladov k tomu, aby sa v rámci minimálne odvolacej námietky žalobcu s namietanou amnestiou a s jej účinkami na osobu žalobcu vysporiadal. Ak tak neučinil, potom rozhodnutie žalovaného pre túto vadu nemožno považovať za zákonné a ani za súladné s požiadavkami preskúmateľnosti, pretože o tejto meritornej námietke nebolo rozhodnuté. Preto v tejto namietanej skutočnosti je treba považovať rozhodnutie žalovaného za arbitrárne a zakladajúce dôvod pre zrušenie napadnutého rozhodnutia podľa § 250j ods. 2 písm. d/ O.s.p.

1.14 Krajský súd sa nestotožnil s námietkou žalobcu o nedostatočne a nespoľahlivo zistenom skutkovom stave správnymi orgánmi. Má za to, že administratívnym spisom bolo dostatočne preukázané, že

skutkový stav bol riadne a dostatočne zistený vo veci. Pokiaľ žalobca namietal navyše zámenu a subsumáciu dôvodu pre prepustenie žalobcu z príslušníka PZ pod § 192 ods. 1 písm. d/, namiesto dôvodu v zmysle § 192 ods. 1 písm. f/ zákona, tak s touto sa súd nemohol stotožniť.

1.15 Krajský súd podotkol, že dôvody personálneho rozkazu č. 170 zo dňa 09.05.2013, ktorým došlo k prepusteniu žalobcu zo služobného pomeru, obsahujú skutočnosť, že žalobca bol právoplatne odsúdený za úmyselný trestný čin rozsudkom Okresného súdu vo Zvolene č.k. 2T 72/2011-527, právoplatný dňa 24.08.2011, ale tiež že menovaný porušil svoje povinnosti príslušníka policajného zboru tak, ako mu zo zákona vyplývajú, keď včas neoznámil nadriadenému túto zásadnú právnu a personálnu skutočnosť.

1.16 Na základe vyššie uvedeného krajský súd v odvolaní napadnutom rozsudku skonštatoval, že porušenie povinnosti príslušníka PZ žalobcom v spojitosti s právoplatným rozsudkom 2T 72/2011-527 zo dňa 24.08.2011 tu bolo.

1.17 Krajský súd rozhodol, že bude povinnosťou žalovaného po vrátení veci súdom, riadiac sa jeho právnym názorom (§ 250j ods. 7 O.s.p.) vec opätovne prejednať a rozhodnúť, pričom v novom rozhodnutí sa riadne a súladne vysporiada so všetkými námietkami žalobcu ako boli v rámci personálneho konania alebo preskúmania súdom vznesené.

2.

2.1 Proti rozsudku krajského súdu podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie a navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej „Najvyšší súd SR“ aj „odvolací súd“ aj „najvyšší súd“) napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave zmenil tak, že žalobu zamietne.

2.2 Poukázal, že v konaní o prepustení žalobcu z Policajného zboru bolo jednoznačne preukázané protiprávne konanie žalobcu, bol riadne zistený a zdokumentovaný skutkový stav veci. Zároveň opakovane tvrdí a má za to, že nie je povinnosťou správneho orgánu sa vysporiadať s každou námietkou žalobcu, ak ich vníma ako irelevantné, čo sa týka i tohto prípadu.

2.3 Žalovaný v odvolaní zastáva názor, že rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 5S 229/13-56 zo dňa 05.05.2015 vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.) a naďalej sa v plnom rozsahu pridrižiava vyjadrenia k podanej žalobe žalobcu, ktoré bolo zaslané Krajskému súdu v Bratislave pod č. KM-OPS1-S-25/2014 dňa 14.02.2014.

2.4 Žalovaný ďalej upozorňuje na skutočnosť, že žalobca v zákonom stanovenej lehote nepodal proti služobnému hodnoteniu odvolanie a toto nadobudlo právoplatnosť dňom 22.03.2013. Možno tiež poznamenať, že z predloženého služobného hodnotenia ďalej vyplýva, že žalobca sa vzdal práva na odvolanie proti služobnému hodnoteniu a túto skutočnosť vlastnoručne písomne uviedol na písomné vyhotovenie do predmetného služobného hodnotenia. Žalobca mal možnosť podať písomne návrhy a námietky k návrhu služobného hodnotenia v zmysle § 28 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z., pričom uvedenú možnosť taktiež nevyužil.

2.5 Žalovaný poznamenáva, že samotné konanie žalobcu je možné považovať za účelové, ktorého dôvodom je dosiahnutie vydania rozhodnutia po zákonom stanovenej lehote, pričom poukazuje na skutočnosť, že žalobca v rozpore s ustanovením § 48 ods. 3 písm. p/ zákona č. 73/1998 Z.z. nepredložil bezodkladne nadriadenému rozhodnutie zakladajúce stratu jeho bezúhonnosti, pričom rozsudok Okresného súdu vo Zvolene pod sp.zn.: 2T/72/2011-527 nadobudol právoplatnosť už dňa 24.08.2011. Týmto závažným spôsobom porušil uvedenú zákonnú povinnosť policajta.

2.6 Žalovaný zastáva názor, že v odôvodnení rozhodnutia nie je potrebné uvádzať odpovede na všetky, a to aj nepodstatné a pre vec bezvýznamné okolnosti alebo návrhy účastníka konania, aj keď účastník konania ich vníma ako relevantné. Odvolací orgán je však povinný zistiť dôsledne skutočný stav veci a nemôže sa obmedziť iba na to, čo tvrdia alebo navrhujú účastníci konania.

2.7 Žalovaný v rámci odvolacieho konania proti napadnutému rozhodnutiu skúma či je služobné

hodnotenie právoplatné, pretože dôvodom prepustenia zo služobného pomeru príslušníka PZ podľa § 192 ods. 1 písm. d/ zákona č. 73/1998 Z.z. je existencia právoplatného služobného hodnotenia so záverom, že žalobca je nespôsobilý vykonávať akúkoľvek funkciu v štátnej službe. Ďalej uvádza, že bola splnená podmienka, že ponechanie žalobcu v služobnom pomere by bola ujma dôležitých záujmov štátnej služby, ktorými sú zodpovedné dodržiavanie služobnej disciplíny všetkými príslušníkmi PZ, ich povinnosť byť čestnými, ochraňovať práva občanov a tým upevňovať ich dôveru v Policajný zbor, zákon predpokladá, že príslušník PZ v rámci svojho postavenia bude príkladne rešpektovať zákony a iné právne predpisy tak, ako sa k tomu zaviazal v služobnej prisaha.

3.

3.1 K odvolaniu sa vyjadril žalobca podaním zo dňa 11.08.2015 a uviedol, že rozsudok súdu prvého stupňa považuje za vecne správny a zákonný. Žalovaný v odvolaní neuviedol žiadne nové skutočnosti, a ani v odvolaní sa vôbec nezaoberal otázkou amnestie prezidenta Slovenskej republiky zo dňa 02.01.2013 zverejnenou v zbierke zákonov pod č. 1/2013 Z.z.

3.2 Žalovaný nezobral do úvahy právne účinky tejto amnestie spočívajúce v odpustení už právoplatne uloženého trestu a v odstránení nepriaznivých dôsledkov potrestania jeho zahladením. Opätovne poukazuje na tú skutočnosť, že jeho služobné hodnotenie bolo spracované 06.03.2013, čo je viac ako dva mesiace po vyhlásení amnestie, a teda, v tom čase, mal už trest zahladený, hľadalo sa na neho akoby nebol odsúdený.

3.3 Žalovaný sa nezaoberal príčinnou súvislosťou medzi služobným hodnotením zo dňa 06.03.2013 a Personálnym rozkazom riaditeľa Krajského riaditeľstva v Banskej Bystrici č. 170 zo dňa 09.05.2013, ktorým bol prepustený zo služobného pomeru, žalobca sa preto domnieva, že nakoľko už samotné služobné hodnotenie zo dňa 06.03.2013 bolo nezákonné a nesprávne, nemohlo byť podkladom pre rozhodnutie o jeho prepustení zo služobného pomeru.

3.4 Na základe uvedených skutočností, žalobca navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil a zaviazal žalovaného na náhradu trov odvolacieho konania vrátane trov právneho zastúpenia.

4.

4.1 Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní a (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk, a rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

4.2 Podľa § 220 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 219), ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1).

4.3 Z obsahu pripojeného súdneho a administratívneho spisu odvolací súd zistil, že v pôvodnom konaní bol vydaný personálny rozkaz riaditeľa Krajského riaditeľstva PZ v Banskej Bystrici č. 45 zo dňa 11.03.2013, ktorým bol žalobca prepustený podľa § 192 ods. 1 písm. d/ zákona č. 73/1998 Z.z. zo služobného pomeru príslušníka PZ.

4.4 Podkladom bolo služobné hodnotenie pod č.p.: ORPZ-BR-OPP3-501-002/2013 zo dňa 07.03.2013, kde bol ohodnotený ako nespôsobilý vykonávať akúkoľvek funkciu v štátnej službe. Toto prvostupňové rozhodnutie bolo následne ale rozhodnutím žalovaného zo dňa 03.05.2013 č.p.: SLV-PS-PK-53/2013 podľa § 243 ods. 5 zákona zrušené a vec bola vrátená oprávnenému orgánu, ktorý ho vydal, na nové prerokovanie a rozhodnutie. Dôvodom zrušenia bola skutočnosť, že rozhodnutie nemohlo byť vydané pred nadobudnutím právoplatnosti služobného hodnotenia, ktoré nadobudlo právoplatnosť až dňa

22.03.2013, pričom však prvostupňové rozhodnutie bolo vydané už dňa 11.03.2013.

4.5 Následne bol v zmysle zákona do funkcie príslušníka stálej štátnej služby, funkcie referent Obvodného oddelenia policajného zboru Brezno, Odboru poriadkovej polície Okresného riaditeľstva PZ v Brezne, Krajského riaditeľstva PZ zboru v Banskej Bystrici, žalobca opätovne ustanovený personálnym rozkazom č. 43 zo dňa 06.05.2013 podľa § 33 ods. 1 a § 196 ods. 2 zákona.

4.6 Súd zistil, že dňa 06.03.2013 bol Okresnému riaditeľstvu PZ v Brezne doručený rozsudok Okresného súdu vo Zvolene č.k. 2T 72/2011-527 zo dňa 24.08.2011, právoplatný dňa 24.08.2011, ktorým bol žalobca odsúdený zo spáchania zločinu poisťovacieho podvodu v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 223 ods. 1 ods. 3 písm. a/ Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere dvoch rokov, pričom bol výkon trestu odňatia slobody podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov. Ako aj skutočnosť, že žalobca konal aj v rozpore s ustanovením § 48 ods. 3 písm. p/ zákona č. 73/1998 Z.z. tým, že nepredložil bezodkladne nadriadenému rozhodnutie zakladajúce stratu bezúhonnosti napriek tomu, že toto ustanovenie takúto povinnosť policajtovi ukladá. Potom žalobcu nemožno považovať za bezúhonného v zmysle ust. § 14 ods. 2 a tento podľa ust. § 14 ods. 1 písm. b/ nespĺňa ani podmienku spoľahlivosti, pretože podľa ods. 3 písm. c/ § 14 zákona sa za spoľahlivého nepovažuje občan, ktorý podľa iných skutočností nedáva záruku riadneho výkonu štátnej služby. Žalobca teda prestal spĺňať podmienku spoľahlivosti v zmysle zákona a potom podľa § 27 ods. 4 písm. e/ zákona je nespôsobilý vykonávať akúkoľvek funkciu v štátnej službe, stratil podmienku bezúhonnosti a spoľahlivosti s odkazom na ust. § 14 ods. 5 zákona, ktorú policajt musí spĺňať po celý čas trvania služobného pomeru. Z tohto dôvodu bolo navrhnuté, aby bol žalobca podľa § 192 ods. 1 písm. d/ zákona prepustený zo služobného pomeru príslušníka PZ.

4.7 Následne bol dňa 09.05.2013 vydaný personálny rozkaz riaditeľa KR PZ v Banskej Bystrici č. 170.

4.8 Týmto bol žalobca prepustený podľa § 192 ods. 1 písm. d/ zákona zo služobného pomeru príslušníka PZ s odôvodnením, že tento na základe právoplatného služobného hodnotenia č.p. ORPZ-BR-OPP3-501-002/2013 schváleného dňa 07.03.2013 bol hodnotený ako nespôsobilý vykonávať akúkoľvek funkciu štátnej služby, s odvolaním sa na právoplatný rozsudok Okresného súdu vo Zvolene č. 2T 72/2011-527 zo dňa 24.08.2011, právoplatného dňa 24.08.2011.

4.9 Najvyšší súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a rozhodnutie žalovaného, ktorým bolo toto prvostupňové rozhodnutie potvrdené ako vecne správne a zákonné, bolo vydané v súlade so zákonom.

4.10 Pokiaľ ide o námietku žalobcu o nezákonnosti napadnutých rozhodnutí súvisiacu s amnestiou, amnestia prezidenta Slovenskej republiky zo dňa 02.01.2013 zverejnená v Zbierke zákona pod č. 1/2013 Z.z. bola síce závažnou právnou a skutkovou okolnosťou, ktorá mohla mať vplyv z hľadiska účinkov amnestie na služobné hodnotenie žalobcu, ktoré bolo spravované dňa 06.03.2013, t.j. po vyhlásení amnestie, avšak na splnenie zákonnej podmienky bezúhonnosti príslušníka PZ, nepostačuje. Z čl. I amnestie prezidenta Slovenskej republiky zo dňa 02.01.2013 vyplýva, že touto amnestiou boli odpustené tresty odňatia slobody právoplatne uložené pred dňom tohto rozhodnutia prezidenta, ktorých výkon je podmienene odložený s účinkom, že sa na páchatel'a hľadá ako keby nebol odsúdený, čo je i prípad žalobcu. Avšak v tomto prípade Najvyšší súd SR poukazuje na skutočnosť, že podľa § 14 ods. 2, druhá veta zákona 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, sa bezúhonnosť v prijímacom konaní preukazuje odpisom z registra trestov. Zároveň platí, že podmienky, ktoré musí uchádzač spĺňať pri prijímacom konaní, musí policajt spĺňať po celý čas trvania služobného pomeru.

4.11 Pokiaľ ide o námietku vo vzťahu k nedostatočnosti zistenia skutkového stavu správnymi orgánmi, odvolací súd je presvedčený, že tak ako je skutkový stav zachytený v predmetnom administratívnom spise, je z neho zjavné a dostatočne preukázané, že skutkový stav bol riadne a dostatočne zistený vo veci.

4.12 Pokiaľ ide o námietku žalobcu o zámene dôvodu pre prepustenie žalobcu z príslušníka PZ pod § 192 ods. 1 písm. d/ zákona č. 73/1998 Z.z., namiesto dôvodu v zmysle § 192 ods. 1 písm. f/ citovaného zákona, tak s touto sa odvolací súd nemohol stotožniť. Už krajský súd správne uviedol, že dôvody personálneho rozkazu č. 170 zo dňa 09.05.2013, ktorým došlo k prepusteniu žalobcu zo služobného pomeru, obsahujú skutočnosť, že tento bol právoplatne odsúdený za úmyselný trestný čin rozsudkom Okresného súdu vo Zvolene č.k. 2T 72/2011-527, právoplatný dňa 24.08.2011, ale tiež že žalobca porušil svoje povinnosti príslušníka policajného zboru tak, ako mu zo zákona vyplývajú, keď včas neoznámil nadriadenému túto zásadnú právnu a personálnu skutočnosť.

4.13 Podľa § 14 ods. 1 písm. a/, b/ zákona č. 73/1998 Zb. policajtom môže byť štátny občan Slovenskej republiky starší ako 18 rokov, ktorý o prijatie písomne požiada, a

- a) je bezúhonný,
- b) je spoľahlivý,...

4.14 Podľa § 14 ods. 2 citovaného zákona, za bezúhonného sa na účely tohto zákona nepovažuje občan, ktorý bol právoplatne odsúdený za úmyselný trestný čin alebo bol právoplatne odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody. Bezúhonnosť sa v prijímacom konaní preukazuje odpisom z registra trestov.

4.15 Podľa § 14 ods. 5 citovaného zákona, podmienku štátneho občianstva Slovenskej republiky a podmienky uvedené v odseku 1 musí policajt spĺňať po celý čas trvania služobného pomeru, ak ďalej nie je ustanovené inak.

4.16 Podľa § 13 ods. 1 zákona, odpis registra trestov je verejná listina, v ktorej sa uvádzajú údaje o

- a) každom právoplatnom odsúdení, a to aj súdom iného členského štátu Európskej únie alebo súdom iného štátu, ktorého rozhodnutie bolo uznané súdom Slovenskej republiky,
- b) priebehu výkonu trestu a priebehu výkonu ochranného opatrenia,
- c) odsúdeniach, hoci podľa rozhodnutia súdu alebo na základe zákona boli zahladené.

4.17 Podľa § 13 ods. 2 zákona, súčasťou odpisu registra trestov sú aj údaje o

- a) právoplatnom rozhodnutí súdu alebo o právoplatnom rozhodnutí prokurátora o podmienečnom zastavení trestného stíhania,
- b) právoplatnom rozhodnutí súdu alebo o právoplatnom rozhodnutí prokurátora o schválení zmieru a zastavení trestného stíhania,
- c) právoplatnom odsúdení občana Slovenskej republiky alebo o právoplatnom odsúdení osoby, ktorá má trvalý pobyt na území Slovenskej republiky, súdom iného štátu ako členského štátu Európskej únie, ktoré nebolo uznané súdom Slovenskej republiky, s uvedením že toto rozhodnutie nemá právne účinky na území Slovenskej republiky a má len informatívny charakter.

4.18 Podľa § 192 ods. 1 písm. d/ zákona, policajt sa prepustí zo služobného pomeru, ak bol pri služobnom hodnotení hodnotený ako nespôsobilý vykonávať akúkoľvek funkciu v štátnej službe.

4.19 Podľa § 192 ods. 1 písm. f/ zákona, policajt sa prepustí zo služobného pomeru, ak bol právoplatne odsúdený pre úmyselný trestný čin alebo pre trestný čin na nepodmienečný trest odňatia slobody.

4.20 Podľa § 192 ods. 5 zákona, o prepustení policajta z dôvodov uvedených v odseku 1 písm. d/ až g/ možno rozhodnúť len do dvoch mesiacov odo dňa, keď nadriadený zistil dôvod prepustenia, najneskôr však do jedného roka odo dňa, keď tento dôvod vznikol; v týchto lehotách sa musí rozhodnutie o prepustení policajtovi aj doručiť.

4.21 Podľa § 27 ods. 4 písm. e/ zákona, v záveroch služobného hodnotenia sa uvedie, že policajt je nespôsobilý vykonávať akúkoľvek funkciu v štátnej službe.

4.22 Podľa § 46 zákona č. 71/1967 Zb., rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného

stavu vecí a musí obsahovať predpísané náležitosti.

4.23 Najvyšší súd zdôrazňuje, že služobný pomer príslušníka PZ je inštitútom verejného práva. Právna povaha služobného pomeru príslušníka PZ vyplýva z osobitnej povahy zamestnávateľa policajta, ktorým je štát ako primárny nositeľ verejnej moci. Príslušník PZ sa prostredníctvom svojho zamestnávateľa priamo zúčastní na výkone verejnej moci, preto má štát výsostné oprávnenie jednostranným aktmi tieto vzťahy zakladať, meniť alebo rušiť.

4.24 Požadované vlastnosti (čestnosť, statočnosť, disciplína a pripravenosť vynaložiť svoje sily na ochranu verejného poriadku a majetku občanov) sú základnými predpokladmi výkonu služby v PZ. Každý príslušník PZ, ktorý tieto vlastnosti nemá a prejavuje sa v rozpore s nimi, hrubo poškodzuje dôveryhodnosť PZ. Konanie, ktorého sa dopustil žalobca je v príkrom rozpore s obsahom služobnej prisahy policajta.

4.25 Na činnosť PZ sú kladené vyššie nároky a to nielen počas priameho výkonu štátnej služby, ale aj mimo nej. Hlavnou úlohou PZ je chrániť záujmy spoločnosti z čoho vyplývajú vyššie nároky na činnosť príslušníkov PZ.

4.26 Zložením sľubu podľa 17 ods. 1 predmetného zákona sa občan stáva príslušníkom PZ, teda kategórie osôb, ktorých prípadné konanie v rozpore s právnymi predpismi, bude pre služobné pomery posudzované cez prizmu tohto sľubu. Takýto výnimočne zodpovedný prístup policajta PZ k rešpektovaniu predpisov vyplýva z jeho účasti na plnení funkcií štátu. Funkciu štátu plní policajt PZ za odmenu a s tým súvisiace nadštandardné sociálne, dôchodkové, zdravotné zabezpečenie. Od iných osôb nemožno očakávať plnenie sľubu - vyššiu vernosť a ani zhovievavosť. Naopak prirodzeným je očakávanie, že policajti PZ pri svojom postavení budú príkladne rešpektovať zákony štátu nielen v rámci služby, ale aj mimo nej tak, ako sa k tomu zaviazali.

4.27 Podľa amnestie prezidenta Slovenskej republiky zo dňa 02.01.2013, ktorá bola zverejnená v Zbierke zákonov pod č. 1/2013 Z.z. boli odpustené negatívne dôsledky už právoplatne uloženého trestu jeho zahľadím. Účinkom amnestie je teda rehabilitácia ako „odstránenie nepriaznivých dôsledkov uloženého trestu, alebo vykonaného trestu“. Odsúdenie je takto zahľadené a odsúdený sa považuje za osobu bezúhonnú, nie však na účely štátnej služby príslušníkov Policajného zboru. Po právoplatnosti rozhodnutia o amnestii sa na páchatela hľadí ako by nebol odsúdený. O zahľadení upovedomí predseda senátu odsúdeného, navrhovateľa a orgán, ktorý vedie register trestov. Zahľadené odsúdenie sa nesmie vykazovať vo výpise z registra trestov. Na účely preukázania bezúhonnosti príslušníkov PZ SR podľa § 14 citovaného zákona však nepostačuje zahľadenie odsúdenia aj keď na základe amnestie prezidenta. Rozhodujúcim je zápis v registri trestov nachádzajúci sa v jeho odpise.

4.28 Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 220 O.s.p. zmenil a žalobu zamietol, keďže v konaní bolo preukázané, že žalobou napadnuté rozhodnutia žalovaného boli vydané v súlade so zákonom.

4.29 O trovách konania rozhodol najvyšší súd podľa § 224 ods. 2 a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcovi, ktorý nemal vo veci úspech, nepriznal právo na ich náhradu.

4.30 Podľa § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.